

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovéj a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci žalobcu: **I.B.** zast. JUDr. T. H. advokátom so sídlom B., B. proti žalovanému: **M. O. S. K.** o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: SEL'UZ-1111-41/2005 zo dňa 25. novembra 2005, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 5. októbra 2006, č.k. 2S 31/06-30, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 5. októbra 2006, č.k. 2 S 31/06-30, **potvrďuje.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č.p.: SEL'UZ-1111-41/2005 zo dňa 25. novembra 2005, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č.: 65101009199902/9-VÚSZ/DO 2 z 22. októbra 2005 o znížení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. novembra 2005 na sumu 21.212 Sk mesačne. Neúspešnému žalobcovi krajský súd s poukazom na § 250k ods. 1 OSP náhradu trov konania nepriznal. Po prejednaní veci krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného boli v súlade so zákonom a námietky žalobcu uplatnené v žalobe zrušenie rozhodnutia žalovaného neodôvodňujú.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že správne orgány pre obdobie, v ktorom žalobcovi vznikol nárok na výsluhový dôchodok, nepovažovali služobný príjem za nevyčerpanú časť riadnej dovolenky za vylúčený zo započítania do vymeriavacieho základu pre vyčíslenie výsluhového dôchodku. Jediným dôvodom postupu žalovaného podľa ustanovení § 105 ods. 6 až 9 zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 328/2002 Z.z.“), teda zníženia výsluhového dôchodku žalobcu, bola skutočnosť, že služobný príjem za nevyčerpanú časť riadnej dovolenky za rok 2002 nebol žalobcovi vyplatený

v rozhodujúcom kalendárnom roku 2002, ale až v januári 2003. Za svoju úlohu preto krajský súd považoval posúdenie, či tento postup bol v súlade so zákonom.

V tejto súvislosti krajský súd poukázal na ust. § 119 zák.č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 370/1997 Z.z.“), v zmysle ktorého profesionálnemu vojakovi patrí pomerná časť služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku, ak ju alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z iných zákonom stanovených dôvodov. Služobný pomer žalobcu ako profesionálneho vojaka skončil dňom 15. januára 2003 a príjem za nevyčerpaný 1 deň dovolenky z nároku na dovolenku za rok 2002 mu bol vyplatený spolu so služobným príjmom patriacim za obdobie od 1. do 15. januára 2003. Krajský súd nepovažoval za rozhodujúce, že nevyčerpaný deň riadnej dovolenky patril za rok 2002, pretože nárok na kompenzáciu v podobe služobného príjmu za tento deň nevznikol žalobcovi v rozhodujúcom roku 2002, ale až v roku 2003, ktorý bol neukončeným rokom výkonu služby profesionálneho vojaka a na účely výpočtu výsluhového dôchodku sa u žalobcu nezohľadňoval.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu sa včas odvolal žalobca. Navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť, alebo zmeniť a vyhovieť návrhu žalobcu, pretože súd prvého stupňa rozhodol nesprávne. Krajský súd podľa názoru žalobcu pochybil v tom, že sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku (alebo jej časť) vyplatený po uplynutí kalendárneho, za ktorý táto nevyčerpaná riadna dovolenka (alebo je časť) patrila a ktorý bol zároveň rozhodujúcim obdobím na zistenie základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia podľa § 60 ods. 5 zák.č. 328/2002 Z.z. patrí až v období po uplynutí rozhodujúceho kalendárneho roka (obdobia), kedy bol vyplatený. Podľa žalobcu nemožno stotožňovať nárok na akékoľvek peňažné plnenie s nárokom na výplatu /splatnosť) takéhoto peňažného plnenia. Nárok na peňažné plnenie vzniká zavŕšením podmienok naň (napr. ukončenie honorovanej činnosti), nárok na výplatu (splatnosť) takéhoto peňažného plnenia vzniká až po zavŕšení uvedených podmienok a je viazaný na ďalšie podmienky (termín výplaty, plynutie lehoty splatnosti).

Pre rozhodnutie o zahrnutí služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku do základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia je irelevantné podľa žalobcu, z akých dôvodov nebola riadna dovolenka vyčerpaná, podstatné je, že takýto služobný príjem bol vyplatený a v súlade s právom, čo nespochybňuje ani žalovaný. Navyše žalobca si ju objektívne ani nemohol vyčerpať do 15. januára 2003, kedy mu skončil služobný pomer, lebo do tohto dátumu bol práceneschopný.

Žalobca znovu poukázal na citáciu ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a/ zák.č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka, ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie. Z uvedeného potom nevyplývajú žiadne pochybnosti, že pomerná časť nevyčerpanej riadnej

dovolenky patrí za rok 2002, a preto podľa žalobcu nie je podstatné, že bola preplatená v januári 2003. Vzhľadom na to, že zo služobného príjmu za nevyčerpanú časť dovolenky sa odviedlo poistné, je logické, že táto časť služobného príjmu musela byť nevyhnutne započítaná do základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia.

V závere odvolania žalobca okrem iného poukázal na to, že vyrátaním nových vzorcov pre výpočet výsluhových dôchodkov žalovaný spôsobil právnu neistotu u profesionálnych vojakov, ktorým služobný pomer skončil do konca roku 2004.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec v rozsahu dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1, § 246c OSP) a rozhodol o odvolaní bez pojednávania (§ 250ja ods. 3 OSP) tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Predmetom preskúmania v tomto konaní je zákonnosť rozhodnutia žalovaného č.p.: SEĽUZ-1111-41/2005 z 25. novembra 2005, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 65101009199902/9-VÚSZ/DO 2 z 22. októbra 2005, ktorým tento znížil navrhovateľovi podľa § 105 ods. 6 v spojitosti s § 105 ods. 9 zák.č. 328/2002 Z.z. výsluhový dôchodok od 1. novembra 2005 na sumu 21.212 Sk mesačne, keď do súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov nezahrnul služobný príjem za nevyčerpanú časť riadnej dovolenky vzhľadom na to, že tento príjem nebol žalobcovi vyplatený v rozhodujúcom kalendárnom roku 2002, ale v januári 2003.

Z obsahu písomných podaní nachádzajúcich sa tak v administratívnom spise, ako aj v súdnom spise krajský súd správne vyvodil, že v danom konaní bolo jeho úlohou posúdiť, či žalovaný a správny orgán prvého stupňa postupovali v súlade so zákonom, ak služobný príjem žalobcu za nevyčerpanú časť riadnej dovolenky za rok 2002, vyplatený žalobcovi po skončení služobného pomeru spolu so služobným príjmom za január 2003 nezahrnuli do súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov za kalendárny rok 2002 na účely zistenia priemerného služobného príjmu profesionálneho vojaka, ako základu pre výpočet výsluhového dôchodku.

Príslušné ustanovenia zákona č. 328/2002 Z.z., vzťahujúce sa na prejednávajúcu vec krajský súd odcitoval v odôvodnení svojho rozsudku. Z nich je zrejmé, že základ na výpočet výsluhového dôchodku u profesionálneho vojaka sa zistí z priemerného služobného príjmu podľa ods. 5 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru (§ 60 ods. 1). Priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka, ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98); takto zistený súčet sa vydelením celkovým počtom dní,

za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené, a vynásobí sa koeficientom 30,417 (§ 60 ods. 5 písm. a/).

Vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie, úrazové zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie profesionálneho vojaka odmeňovaného podľa osobitného predpisu tvorí a/ služobný príjem, b/ osobitné príplatky, c/ doplatok k služobnému príjmu (§ 98 ods. 3), pričom rozhodujúcim obdobím na určenie vymeriavacieho základu aj u profesionálneho vojaka je kalendárny mesiac, za ktorý platí poistné na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 99 ods. 1).

Z ust. § 119 zák.č. 370/1997 Z.z. vyplýva, že profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku, alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a/ až d/.

Nárok na služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku a na jeho výplatu teda môže vzniknúť najskôr dňom, kedy nastane skutočnosť, ktorá zabráni možnosti vyčerpať riadnu dovolenku.

V danom prípade išlo o časť nevyčerpanej dovolenky za rok 2002, za ktorú ale služobný príjem bol vyplatený až v roku 2003, lebo k splneniu podmienok nároku naň došlo až dňom 15. januára 2003, kedy skončil služobný pomer žalobcu a zanikla tak možnosť, aby si nevyčerpanú dovolenku vyčerpal.

Keďže žalobcovi nárok na služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku za rok 2002 vznikol až v roku 2003, nemohol byť zahrnutý do vymeriavacieho základu na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v roku 2002 a tým ani do súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov za rok 2002 pri zistení základu na výpočet výsluhového dôchodku.

Zhodne s krajským súdom odvolací súd opakovane aj v odvolaní vznášané námietky žalobcu nepovažoval za opodstatnené, odvolaniu žalobcu nevyhovел a vecne správny rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 246c OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému právo na ich náhradu neprislúcha (§ 246c, § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 31. januára 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová

